

Livio Smilović

Radionica za održavanje čamaca i opreme

Za korištenje čamaca i opreme u veslačkom klubu potrebno je imati i priručnu radionicu za manje stolarske i ponekad bravarske radove. „Jadran“ je u svojim prostorima imao uvijek neki „kutak“ gdje je bilo moguće po potrebi intervenirati i obavljati takve zahvate. Potrebe su se tokom mnogih godina značajno mijenjale kao što se mijenjala i konstrukcija čamaca i općenito tehnika, naročito plovila.

Prva najznačajnija potreba za radioničkim prostorom nastala je neposredno nakon Drugog svjetskog rata obnovom i izgradnjom novog Veslačkog doma kada su se, nakon rata, skupili čamci među kojima mnogi oštećeni.

Prvi radionički prostor početkom 50-tih godina bio je prostor „bunkera“ koji se danas koristi kao podrumski skladišni prostor. Prvi majstor kojeg se pisac ovih redaka sjeća zvali smo ga „rošo“ zbog crvene kose i puti danas nepoznatog imena. Klub nije bio zadovoljan njegovim radom, nije bio ni stolar ni bravar, a potrebe za popravcima bile su stalne. Nakon nekog vremena za majstora je došao vrstan stolar Vazmoslav Perušić koji je taj posao obavljao od 50-tih pa sve do odlaska u mirovinu krajem '70-tih godina. Najdugovječniji majstor u klubu koji je radio i vrlo složene radove kao na pr. skidanje spojeva na dužim glatkim drvenim čamcima i spajanje u jednu cjelinu. Ti poslovi se nisu mogli obavljati u prostoru „bunkera“ već su se morali obavljati u hangaru između postojećih čamaca. Pojavila se potreba za pravim radioničkim prostorom.

Izgradnjom veslaonice, sredinom '50-tih, izgrađen je i dodatni prostor prema Rječini, nominalno kao gimnastički prostor koji se je nekoliko godina koristio kao radionički prostor i u kojem su se jedno vrijeme, jedino u bivšoj Državi, izrađivala i sportska vesla. Potreba za gimnastičkim prostorom je pojačanom sportskom aktivnosti kluba bila sve veća te se tražilo rješenje za taj prostor. Tražilo se i dobilo od „Luke“ dio prostora uz postojeću veslaonicu, a u prostoru radionice adaptirana je teretana i ergometar dvorana. Krajem '70-tih izgrađena je uz veslaonicu drvena konstrukcija (kao baraka) potpuno nova radionica, na tom prostoru je krajem '80-tih izgrađena zidana konstrukcija istih dimenzija za potrebe sadašnje ergometar dvorane.

Odlaskom V. Perušića u mirovinu klub više godina nema stalnog majstora. Nabavkom većeg broja novih čamaca čija je konstrukcija u principu na bazi plastičnih materijala, manja je potreba za većim konstrukcijskim zahvatima na čamcima pri čemu su i zahtjevi i druge naravi. Jednostavnije zahvate rade sami treneri, a složenije traži se pomoć od vanjskih majstora. Potreba za prostorom radionice ipak postoji.

U Klubu je uvijek bilo snalažljivih članova pa se tako krajem '90-tih tražilo i nabavilo dva kontejnera koja su postavljena na prostor terase iza veslačkog doma. Donacijom je dobivena drvena građa i dva člana Kluba su dobrovoljnim radom konstruirali drveni krov i vrata i tako izgradili radionički prostor koji se i danas koristi kao radionica. Majstor u tom prostoru bio je do svoje smrti popularni Nino-pasionirani ribar vrsni stolar. Prostor nekad radionica koristi se sada kao gimnastička dvorana, teretana a drugi kao vrlo lijepa ergometar sala.

Pred dvije godine nabavljen je još jedan kontejner koji je također smješten iza Doma, koristi se u najmu za potrebe posebnih radova u plastici a slobodni prostor se koristi za odlaganje čamaca koji nisu u upotrebi.

